

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

לפני כבוד השופטת בכירה רחל ערקובי

התובעת: אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ

נגד

הנתבעת: שרון שפורר

פסק דין

1. לפניי תביעה שעניינה בשבעה פרסומים שפרסמה הנתבעת במהלך שנת 2014 בעמוד ה"פייסבוק" שלה ביחס לתובעת.
2. לטענת התובעת, פרסומים אלו מהווים לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק").

הצדדים:

3. התובעת היא חברה פרטית המאוגדת בישראל ואשר עוסקת בתחום הנדל"ן.
4. הנתבעת היא עיתונאית במקצועה אשר בתקופה הרלוונטית לכתב התביעה עבדה עבור עיתון "הארץ" במקביל לניהול עמוד פייסבוק הנושא את שמה.

רקע:

5. במהלך שנת 2014, העלתה הנתבעת בחשבונה ברשת החברתית "פייסבוק" (FACEBOOK) פרסומים הקשורים לתובעת ולקשריה עם אדם שבעברו היה שותף פעיל ומרכזי בפרשה שתוארה על ידי בתי המשפט כאחת מפרשיות הסחר בנשים החמורות שידעה המדינה (להלן: "הפרסומים"). על מעורבותו של הגורם בפרשה זו אפרט בהרחבה בהמשך. אותו גורם חתם על הסכם "עד מדינה" במסגרתו לא הועמד לדין בגין חלקו בפרשה חמורה זו, בתמורה לעדותו כנגד שותפיו לעבירות שבסופו של יום הביאו להרשעתם בשורת עבירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

חמורות. עוד, נקבע בהסכם זה כי המשטרה תסייע לגורם לשנות את שמו במשרד הפנים. בהמשך, הוטל על פרטיו החדשים של הגורם צו איסור פרסום על ידי ביהמ"ש העליון:

"בנסיבות אלה, הגענו לכלל מסקנה, כי חשיפת שמו המקורי של המערער ופרסום התנהלותו העבריינית בצוותא חדא עם הנאשמים בפרשה בתחום הסחר בבני אדם, לאחר שכיום זהותו שונתה, ללא פרסום תמונתו, כתובתו ופרטיו האישיים שיביאו לזיהויו, לא תפגע בעיקרון "זכות הציבור לדעת"."

לאור צו זה, יכונה הגורם בפסק דין זה: **"הגורם"** או **"הגורם הקשור בחברה"**.

6. הפרסומים של הנתבעת שיפורטו להלן, זכו לחיבובים (Like), שיתופים (Share) ותגובות:

6.1. הפרסום הראשון;

"מציעים לכם תמ"א 38 בבנין? אל תסכימו להצעות של חברת 'מיזמים'. שומר נפשו ירחק. וצר לי אבל אני מנועה מלהסביר...".

6.2. הפרסום השני;

"אז חברת מיזמים זו מהתמא 38 משווקת עכשיו פרויקט מגורים בשם מיזמים בפארק בקרית שלום. ואני מבקשת שוב להזהיר: אל תתעסקו עם מיזמים היא חברה מפוקפקת. לצערי אני מוגבלת ביכולת להסביר את עצמי. אבל יש הרבה אנשים שיודעים למה. למשל: שוטרים מימר תל אביב שוטה חובל רון חולדאי שלום מיכאלשווילי ממה קשור בן לוז הכדורגלן. ועוד בקשה. עשו לזה שייר. לא שווה להסתבך בערב חג רק בשביל לייקים (-);".

6.3. הפרסום השלישי;

"כבר חודשים לפחות אם אני לא טועה שצינור לילה לא מרפים מבן אופק הבעלים והמנכ"ל של אקיוטק – והנה סוף סוף הוא נעצר השודד הזה (לכאורה.. לכאורה..). אז גיא לרר סחתיין! שיחקתם אותה. ועכשיו אשמח אם תקחו לטיפולכם את חברת הנדל"ן 'מיזמים' שמתמחה בתמא 38 לפני שהיא נכנסת לכל בניין אפשרי בגוש דן...".

6.4. הפרסום הרביעי;

את הפוסט הבא אני מפצירה בכם לשתף: זוכרים את חברת מיזמים שכתבתי כבר כמה פעמים פה בפייסבוק שלא להתקרב בשום פנים ואופן לפרויקטים שלה, לא של תמא 38 ולא של פרויקטים למגורים, ולא הסברתי למה? אז אני ע לא יכולה להסביר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

אבל משהו קטן שבכל זאת אפשר לשים פה זה את הכתבה המצוינת של גור וולנר (תחת מגבלות נוקשות מאוד) ממאקו על פרויקט יוקרה של חברת מיזמים בהרברט סמואל 22 בטיילת שם היא מפעילה על פי מאקו מכבש לחצים מטורף על הדיירים כדי שיתפנו ; כדאי לקרוא את הכתבה הזו בעיון ובעירנות...".
[לפרסום צורף קישור לכתבה המוזכרת בו]

6.5. הפרסום החמישי ;

"אני רואה פרסומות גדולות של חברת הנדל"ן והתמא 38 המפוקפקת "ד.ד. מיזמים" בכל מקום ואני יודעת שבאופן אישי היה עדיף שאסתום ושאוּלי זה יעלה לי ביוקר מכל בחינה אפשרית – אבל אני לא מסוגלת : כי לא יכול להיות שאנשים יעשו את העסקה המהותית בחייהם שזה לקנות דירה ולא ידעו ממי הם קונים. זה לא הגיוני ולא נתפס בעיניי. אבל משום מה זה הגיוני בעיניי של שופטי העליון חנן מלצר ודפנה ברק ארז (אבל לא הגיוני בכלל בעיני השופט המחוזי חאלד כבוב אגב שרצה לאפשר לפרסם על החברה הזו הכל) ; אז בשל מגבלות משפטיות אני לא יכולה להכביר במילים אבל אני כן יכול להגיד : אל תעשו עסקים עם חברת ד.ד. מיזמים על שלל חברות בנות שלה – כי מדובר בחברה מפוקפקת".

6.6. הפרסום השישי ;

"מיזמים בפארק שמשווקת עכשיו באגרסיביות בפרסומות דירות בקרית שלום שייכת לקבוצת מיזמים שכפי שיצא לי לומר כאם אי אלו פעמים היא חברה מפוקפקת. קחו בחשבון. ותעשו שייר.. חשוב
נ.ב אני בטוחה שזה קצת נמאס שאני כותבת את זה כל פעם מחדש – אבל מה לעשות שהחברה הנוראית הזו ממשיכה לצמוח ולגדול בקצב מטורף וגם לי נמאס כל הזמן לראות את הפרסומות שלה מול הפרצוף שלי".

6.7. הפרסום השביעי ;

"אני מצרפת פה את האתר של חברת מיזמים – שעושה עשרות פרויקטי נדל"ן ברחבי גוש דן וכמו שכתבתי פעמים רבות היא חברה מ-פ-ו-ק-פ-ק-ת שהמקורות הכספים שלה מפוקפקים גם הם. בכל מקרה תוכלו למצוא כאן את המנהלים שלה. את חלק מהבעלים שלה. את מי שהיא מתארת כשותפיה לדרך (כמו האדריכל הנודע גידי בר אוריין למשל, שהיה מעורבב גם עם שוטה חובל וכמו הבנקים הפועלים ולאומי) ואת כל הפרויקטים שלה ; מה שעוד מעניין כאן זוהי שנת הקמת החברה. כל פעם החברה הזו ממציאה לעצמה שנת הקמה חדשה. פעם היא כתבה בפרוספקט שהיא הוקמה ב-1978 והיום היא כותבת באתר שהיא הוקמה ב-1993. זאת בזמן שהיא בכלל הוקמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

לפני כמה שנים (ב-2010-2009) על פי המסמכים הפורמלים; אבל זיוף של שנת הקמה זה שקר לבן וקטן עבור החברה הזו והסובבים אותה; בקיצור הנה האתר החדש שלהם [מצורף קישור לאתר החברה].

7. לאחר הפרסום השני, פנתה התובעת אל הנתבעת באמצעות כתובת הדוא"ל שפורסמה באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בדרישה להסיר את הפרסום הראשון והפרסום השני. משפניה זו לא נענתה, פנתה הנתבעת אל מערכת עיתון "הארץ" ומערכת עיתון "דה-מרקר", אך גם מהן לא קיבלה התובעת מענה.

8. לאחר שהנתבעת המשיכה לפרסם פוסטים נוספים, הגישה התובעת תביעה זו נגד הנתבעת.

9. כתב התביעה המקורי הוגש ביום 12.06.2014 בגין חלק מהפרסומים, אך היות והנתבעת פרסמה פרסומים נוספים בעמוד הפייסבוק שלה גם לאחר מועד הגשת כתב התביעה, הגשת כתב הגנה ופגישת מהו"ת בין הצדדים, הגישה התובעת בקשה לתיקון כתב התביעה כך שיכלול את הפוסטים המאוחרים לתביעה המקורית, אליה נעתרתי והצדדים הגישו כתבי טענות מתוקנים.

10. במסגרת ההליך התנהלו 7 דיוני הוכחות, במסגרתם נחקרו עדים רבים:

מטעם התובעת: הגורם הקשור החברה (כהגדרתו לעיל).

מטעם הנתבעת: מר דוד זהבי ומר יאיר סגל – מנהלי התובעת, מר דוד טור, מר יוסי חן, מר תימור מלכה, מר שוטה חובל, מר שי חובל, מר עידי מור, מר יחזקאל מנדלסון, מר גדעון צוקרמן, מר מיכאל רחמים, מר שמואל גזית, מר איציק אמסלם, עו"ד לירון בן נון, מר צורי סעדה, הנתבעת.

11. לאחר שמסיבות טכניות לא ידועות, נעלם חלק מפרוטוקול חקירתו של העד מר יאיר סגל, נחקר העד ביום 12.02.2020 חקירה ראשית וחקירה נגדית. יצוין כי לאחר שמיעתו החוזרת של העד מר יאיר סגל, ויתרה הנתבעת על הגשת סיכומי תשובה.

12. סיכומי הצדדים הוגשו לעניין שאלת האחריות בלבד, זאת בהתאם להחלטתי מיום 06.06.2016, במסגרתה קבעתי כי הפרסומים נשוא התביעה מהווים לכאורה לשון הרע ועל כן הנתבעת תחל בהבאת ראיותיה. עוד קבעתי כי התביעה תפוצל בין שאלת האחריות והטענות הנוגעות ללשון הרע, לבין הנזק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

13. כמו כן, בהתאם להחלטתי מיום 06.07.2017, עמותת התנועה למען איכות השלטון בישראל שצורפה להליך כ"ידידת בית המשפט", הגישה חוות דעת בנושא תופעת "תביעות השתקה".

טענות התובעת:

14. לטענת התובעת, הפרסומים המתמשכים והשיטתיים של הנתבעת, שהמשיכו חרף דרישות התובעת להסירם, מהווים לשון הרע כהגדרתה בחוק, במטרה לפגוע בשמה הטוב של התובעת, חברה המוכרת בתחום הנדל"ן ולהביא לחרם צרכנים עליה.

15. התובעת טוענת כי אין לקשר בין עברו הפלילי ומעשיו של הגורם לתובעת, שהינה תאגיד בעל אישיות משפטית נפרדת, הגם שאותו גורם חזר בתשובה וכיום הינו איש עסקים לגיטימי המוכר בעסקי הנדל"ן. פרסומיה של הנתבעת ורדיפתה את הגורם והתובעת לא מאפשרים לגורם להשתקם ולחזור לחברה.

16. התובעת טוענת כי פרסומה השלישי של הנתבעת מהווה לשון הרע בכך שמשווה אותה לפרשת "איקוויטק" ומדמה את התובעת "לשודדת שנטפלת באופן שיטתי לאנשים בדרישה לקבל מהם כספים שלא מגיעים לה ועסקיה מהווים למעשה 'תרגיל עוקץ', עד כי יש לעצור את בעליה/מנהליה בגין כך" (ראה סעיפים 29 ו-31 לכתב התביעה המתוקן).

17. התובעת טוענת כי אחריות הנתבעת נובעת מכך שאין אמת בפרסומים. הפרסומים נעשו על ידי הנתבעת כ'בלוגרית פרטית' ולא כעיתונאית חוקרת או במסגרת חובה עיתונאית, וכן מבלי שהנתבעת נקטה באמצעים סבירים על מנת לבסס את פרסומיה ולתמוך אותם בעובדות ואף הסתירה מידע מהותי כגון קיומו של צו איסור הפרסום. הנתבעת התעלמה מהנזקים שעשויים להיגרם לצדדי ג' כגון דיירים במיזמי נדל"ן של התובעת, ספקים, משקיעים וכדומה.

18. עוד דוחה התובעת את טענת הנתבעת כי התביעה עונה על מאפייני "תביעות השתקה" אינם. מדובר בתביעה לגיטימית שהוגשה כדי להגן על התובעת ועל ציבור לקוחותיה שיפגעו אם התובעת תקרוס כתוצאה מלשון הרע של הנתבעת. כל כוונתה של הנתבעת היא לפגוע בתובעת באמצעות "טרור רשת". מטרת התביעה היא להגן על התובעת ועל ציבור לקוחותיה שיפגעו מקריסתה.

19. התובעת עותרת לקבל את התביעה ולקבוע כי יש בפרסומי הנתבעת משום לשון הרע וכן לדחות את כל טענות ההגנה של הנתבעת ולחייב אותה בנזקי התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

טענות הנתבעת:

20. הנתבעת אינה מכחישה את עצם הפרסומים האמורים, אולם טוענת כי בפרסומים אלו יש תועלת וחשיבות רבה לציבור. התביעה היא מסוג "תביעות השתקה" (SLAPP-Strategic Lawsuit Against Public Participation) שכל מטרתה היא להשתיקה ולהרתיעה מלפרסם ידיעות אודות התובעת וקשריה לגורם ולמעורבותו המשמעותית בפרשה ובתעשיית סחר בנשים, סחיטה ואלומות.

21. לטענת הנתבעת, המונחים בהם השתמשה אינם עולים לכדי לשון הרע (לרבות השימוש במונח "חברה מפוקפקת" שהינו בלשון המעטה ועושה עם התובעת חסד גדול) וממילא עומדות לה הגנת "אמת דיברתי", זכות הציבור לדעת והגנת תום הלב, בהתאם להוראות החוק ובאשר להיות תוכן הפרסומים אמת ובעלי עניין ציבורי רב, שכן התובעת מנהלת את עסקיה כאחרונות העבריינים, פועלת תוך הולכת אימים והפעלת לחצים, מנהלת קשרים עם גורמים עברייניים, מסתירה מידע מלקוחותיה, מבנקים וגורמים עמה באה במגע, והכל כפועל יוצא מקשריה עם הגורם הקשור בחברה, אדם בעל דפוסים פליליים מהחמורים שיש, בהם אף אישומים בניסיון אונס, סחר בנשים, סרסרות, סחיטה באיומים והחזקת סמים.

לגישת הנתבעת, היא נשאה בנטל ההוכחה לאמיתות תוכן הפרסומים ולחובה המוסרית והציבורית לפרסם, על מנת להניח בפני הציבור השוקל להתקשר עם התובעת או לבוא עמה בקשרים שונים את מלוא המידה שנדרש בטרם יעשו זאת.

22. עוד טוענת הנתבעת כי התובעת נעדרת שם טוב נוכח מעורבותו של אותו גורם הקשור בחברה כגורם מרכזי בפרשת סחר בנשים, כאמור מהפרשות החמורות שידעה מדינת ישראל וכן בעבירות חמורות נוספות של סחיטה, אלימות וכדומה. כל אלו, לטענת הנתבעת, משמיטים כל בסיס מתחת לטענת ה"שם הטוב" של התובעת.

23. בנוסף טוענת הנתבעת כי התובעת לא הוכיחה את נזקיה וכי אינה זכאית לפיצוי ללא הוכחת נזק בהיותה תאגיד ומפנה לסעיף 10 לפקודת הנזיקין האזרחיים, 1944, מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע ולת"א (מח' י-ס) 42868-05-10 אם תרצו ציונות או לחדול ע"ר נ' ילין (פורסם במאגרים, 30.01.2014).

אציין לעניין זה, כי הסעיף הרלוונטי בפקודה שצוינה הינו סעיף 6, לפיו: "גוף מאוגד לא יקבל פיצויים כל-שהם על כל נזיקים אזרחיים, אלא-אם נגרם לו נזק על-ידיהם", ואילו סעיף 10 שצוטט בכתב ההגנה המתקן לקוח מפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. יחד עם זאת, טענה זו איננה נחוזה שעה שפסק דיני עוסק שאלת האחריות בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית;

השאלה המשפטית העומדת להכרעה:

24. במסגרת החלטתי מיום 06.06.2016 בבקשת התובעת לפיצול הדיון והפיכת נטל ההוכחה, קבעתי כי האמירות בפרסומים הן אמירות שהקורא הסביר יראה בהן משום לשון הרע, מבחינה משפטית אובייקטיבית.

25. כמו כן, לא קיימת מחלוקת אמיתית כי במועדים הרלוונטיים לפרסומים, הגורם היה קשור לתובעת שכן התובעת לא הכחישה זאת. כן נטען לקיומה של אישיות משפטית נפרדת שיש להפריד בינה לבין מעשיו של הגורם.

26. מאחר ושאלת היות הפרסומים לשון הרע הוכרעה, נותרה להכרעה השאלה האם עומדות לנתבעת הגנות כלשהן מפני תביעה בעילת לשון הרע, שאם לא כן, יש לקבוע מהו הסעד לו זכאית התובעת.

לעניין זה ראו עדותו של מר סגל ביום 12.02.2020 כי: **"זה שהוא (הגורם – ר' ע') קשור לחברה זה עובדה... זה שהחברה מעצם היותו עם עברו... לגרום לכך שהחברה עצמה מתנהלת בצורה מפוקפקת, יש הבדל."**

27. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, שמעתי את הצדדים בדיונים אשר התקיימו בפניי, עיינתי במוצגים שהוגשו לתיק ובחוות דעת ידית ביהמ"ש ונדרשתי לסיכומי הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות.

לשון הרע;

28. הוראת סעיף 1 לחוק קובעות כי לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול:

"(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

29. סעיף 1 לחוק ופסיקת בתי המשפט מכירים בזכותו של תאגיד להגיש תביעה בגין עוולת לשון הרע, שכן ההערכה החברתית, היא הערך המוגן ואשר לתאגיד עסקי יש בו עניין מובהק. תאגיד הוא בעל אישיות משפטית נפרדת, ובני אדם נוהגים לשפוט שיפוט ערכי את התאגיד כתאגיד, בנפרד מהשיפוט הערכי של בני האדם העומדים מאחוריו (ראה "לשון הרע, הדין המצוי והרצוי", המכון הישראלי לדמוקרטיה, עמ' 245, 246).

30. בהלכה הפסוקה הותוו ארבעה שלבים לבחינת קיומה של לשון הרע.

בשלב הראשון יש לבחון האם מדובר בלשון הרע, במשמעו כהוראת סעיף 1 לחוק. המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בו בוחנים כיצד האדם הסביר היה מפרש את הדברים, בניגוד לבחינת כוונת המפרסם או כיצד נשוא הפרסום הבין את תוכנו [ראו רע"א 8685/12 גואנמה נ' כל אל ערב בע"מ (פורסם במאגרים, 24.2.13) וכן ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם במאגרים, 8.2.2012), בפסקה 83 (להלן: "**עניין דיין**")]; בחינתו של הפרסום תיעשה על רקע מכלול הנסיבות החיצוניות, הקשרם של הדברים לנסיבות ולא בחינה דווקנית של המילים בהן השתמש המפרסם [ראו ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (להלן: "**עניין עיתון הארץ**")], (פורסם במאגרים, 24.2.77); **בשלב השני**, יש לבחון האם הדברים הפוגעניים פורסמו, כהוראת סעיף 2 לחוק; **בשלב השלישי**, יש לבחון האם עומדות למפרסם הגנות כלשהן, הקבועות בסעיפים 13-15 לחוק; **בשלב הרביעי** וככל שנקבעה חבות, יש לבחון את סוגיית הפיצויים [ראו ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ' (פורסם במאגרים, 4.3.04)].

31. מטרתן של הוראות החוק, היא ליצור איזון בין שתי זכויות מרכזיות ויסודיות – הזכות לשם טוב והזכות לחופש הביטוי. זכויות יסוד אלו נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם ויש בכוחן להשלים ולעיתים לנגוד זו את זו באופן בו: "חופש הביטוי של האחד פוגע בשם הטוב של האחר" [ראו רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף (פורסם במאגרים, 14.8.01)].

איזון זה בא לידי ביטוי, בין היתר, ברשימת הגנות על המפרסם וברשימת פרסומים מותרים בחוק. כל הגנה היא תוצר של נקודת איזון נפרדת ולכן תיבחן בהתאם לאינטרסים המונחים בבסיסה [ר' עניין דיין; בג"ץ 75/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר-הפנים (פורסם במאגרים, 3.2.53)]; ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא (פורסם במאגרים, 22.10.89); בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור (פורסם במאגרים, 26.7.99)].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-06-22755 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

ההגנות הנטענות על ידי הנתבעת;

32. כאמור, הנתבעת טוענת להגנתה אמת בפרסום והגנת תום הלב, המפורטות בסעיפים 14-15 לחוק וכן בסעיפים 65 ו-68 לפקודת הנזיקין.

33. הגנת אמת בפרסום הקבועה במסגרת סעיף 14 לחוק, משקפת את הנכונות להגן על עניינים בעלי משמעות ציבורית במידה המצדיקה גילויים, על פני הגנה על פרסומים הפוגעים בשמו הטוב או בכבודו של הפרט. הגנה זו לא תינתן כאשר מדובר בפרסום שהוא אמת אך אין בו עניין לציבור או בפרסום שאינו אמת גם אם הוא בסוגייה בעלת עניין לציבור [ראו ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (פורסם במאגרים, 4/08/08)]. נטל הוכחת הגנת אמת בפרסום מוטלת על כתפי המפרסם.

יסוד האמת שבפרסום אינו מחייב זהות מוחלטת בין מצב הדברים בפועל לבין תוכן הפרסום, אלא די בכך שתהא התאמה בין המשמעות הכללית והתוכן העולים מן הפרסום [ראו שנהר בספרו 'דיני לשון הרע' (1997) (להלן: "שנהר"), בע' 221]. ניתן להחיל הגנה זו גם במקרים בהם ישנו פער בין המציאות לבין הפרסום, ובלבד שמדובר ב"פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש" [ראו דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' יוסף קראוס (פורסם מאגרים, 29.6.98)].

יסוד נוסף עניינו בשאלה האם קיים אינטרס חברתי המצדיק את פרסום הביטוי הפוגעני חרף לשון הרע הטמונה בו (ראו שנהר, עמ' 215; עניין עיתון הארץ בעמ' 299). בכלל זה, יש לבחון האם הפרסום תורם לגיבוש דעת הציבור בעניינים ציבוריים, לשיח הדמוקרטי, לשיפור אורחות החיים, לעמידה על זכויות הציבור, וכיוצא באלו. יסוד זה – המשמעות הציבורית – מגלם היבט ערכי הנקבע על פי מדיניות שיפוטית בזמן ובמקום נתון והוא נגזר במידה רבה מתפיסות מקובלות בחברה [ראו ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה (פורסם במאגרים, 27.7.94); רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם במאגרים, 23.12.2004) (להלן: "פס"ד בן גביר"); ע"א 1104/00 אפל נ' חסון (פורסם במאגרים, 10.1.02); גביוון, איסור פרסום הפוגע בפרטיות הזכות לפרטיות וזכות הציבור לדעת, זכויות אזרחים בישראל - קובץ מאמרים לכבוד חיים ה' כהן, (תשמ"ב) 177, 190-219]].

34. בשונה מהגנת אמת בפרסום, הגנת תום הלב הקבועה במסגרת סעיף 15 לחוק אינה תלויה באמיתות הדברים שפורסמו. על מנת לחסות תחת הגנה זו, על המפרסם להוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב ובאחת מהנסיבות המפורטות בסעיף זה. משמעות תום הלב אינה אחידה בין החוקים השונים. בית משפט נתן דעתו כי לא רק שאין אחידות, אלא שאף במסגרת חוק איסור לשון הרע עצמו, תוכן דרישת תום הלב עשוי להיות שונה ממקרה למקרה כתוצאה ממטרותיהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

השונות של החלופות שנקבעו במסגרת ס' 15 [ראו ע"א 788/79 ריימר נ' עזבון המנוח ברקו (דב) רייבר (פורסם במאגרים, 23/07/81), ע"א 7426/14 פלונית נ' אורי דניאל (פורסם במאגרים, 14/03/16)].

מן הכלל אל הפרט;

בחינת הפרסומים וההגנות הנטענות:

35. בענייננו, בחינה אובייקטיבית של פרסומי הנתבעת כלפי התובעת בהתאם למשמעות הרגילה והטבעית ששומע סביר היה מייחס להם ומבלי שנבחנה כוונתה, מעלה כי לכאורה יש בהם תיאורים החורגים מפרסום 'מותר' בנסיבות העניין.

36. כך, בפרסום הראשון מזהירה הנתבעת את חברי הפייסבוק שלה שלא להסכים להצעות של התובעת בקשר עם תמ"א 38. אמירה זו נכנסת בגדר לשון הרע האסורה על פי החוק, האמנם שאין המדובר בהאשמה ספציפית אלא באמירה כללית שאינה קובעת קביעות נחרצות אלא משאירה לקורא לגבש מסקנותיו.

37. הפרסומים השני, החמישי, השישי והשביעי כוללים כבר לשון מפורטת יותר והאשמה ספציפית בהיות התובעת "חברה מפוקפקת", "שהמקורות הכספים שלה מפוקפקים גם הם", "חברה נוראית", "אשר זיוף של שנת הקמה זה שקר לבן וקטן עבור החברה הזו והסובבים אותה".

38. באשר לפרסומים השלישי והרביעי, הרי שהפרסום הרביעי אינו אלא שיתוף של כתבתו של גור וולנר באתר "מאקו" אודות פרויקט התובעת ברחוב הרברט סמואל 22 בתל אביב וביחד עם הפרסום השלישי, שניהם המשך ישיר של פרסומי הנתבעת הראשונים, בהם היא מזהירה מהתקשרות עם התובעת.

39. שני הצדדים טוענים להגנה על הציבור. התובעת טוענת כי התביעה הינה תביעה לגיטימית, שמטרתה בין היתר להגן עליה מפני קריסתה ובכך אף להגן על ציבור לקוחותיה שזכויותיהם ינזקו באם תקרוס. מנגד, טוענת הנתבעת כי בפרסומיה הביאה לידיעת כלל הציבור, לרבות לקוחות התובעת, מידע שצריך היה, לטענתה, להיות מונח בפניהם על מנת שידעו מול מי הם עומדים ויוכלו לקבל החלטה מושכלת. טענתה של הנתבעת עדיפה עלי.

40. טרם אפרט מסקנותי, אדגיש מספר נסיבות אשר במצטבר מחזקות את מסקנתי כי יש להעדיף את גרסת הנתבעת המאפשרת לה לחסות תחת הגנה של "אמת בפרסום".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-06-22755 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

41. בין חומרי הראיות אליהם נחשפתי בהליך זה, לרבות עדותו של הגורם ועמודים רבים מתוך חקירותיו במשטרה המתארות מסכת קשה וחמורה של סחר ואלימות כלפי נשים, קורבנותיו של הגורם ושותפיו, הדחתן לזנות תוך כפייה, סחיטה ואיומים. עברו של אותו גורם אינו שנוי במחלוקת וכן חומרתן של עבירות אלו. המחלוקת היא בנוגע לתקופה שלאחר חתימת הסכם עד המדינה ולקשר וההשפעה שלו על התובעת. בעוד הנתבעת טוענת כי הגורם לא שינה את דרכיו וכל עוד הוא קשור לתובעת, התובעת לא יכולה להיחשב כחברה לגיטימית ועל הבאים איתה במגע לדעת מי הם הגורמים שעומדים מאחוריה, התובעת טוענת כי הגם שאותו גורם שינה דרכיו והולך בדרך הישר, הוא אינו קשור עוד בחברה שעסקיה כשרים ולגיטימיים.

42. הפרשיה ומעורבותו של הגורם בה תוארו היטב ובהרחבה בהחלטות ופסקי דין שונים הקשורים בפרשיה, בין היתר:

א. כך תיאר כבוד השופט כאבוב בתפ"ח 1016/09 מ.י. פרק פמתא נ' סבן (עציר) ואח' (15.02.2012):

"... עד המדינה הינו עבריין מרכזי ודומיננטי (ההדגשה במקור – ר' ע') בפרשה שדונוה בפנינו. שיתוף הפעולה שלו סייע רבות לרשויות המדינה לבסס ראיות כנגד שותפיו, עם זאת אין לשכוח כי תפקידו היה בכיר בהפעלת הרשת לסחר בבני אדם.

לעד המדינה עבר פלילי מכביד.. וכי אמירתו כי זנח את דרך הפשע אינה משקפת את המציאות".

ב. וכן על ידי ביהמ"ש העליון בע"פ 2117/12 פלוני נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ ואח', (פורסם במאגרים, 20.06.2012):

"מי שהיה דמות מרכזית ומשמעותית באחת מפרשיות הסחר בנשים המזעזעות והגדולות ביותר בישראל והיה שותף עסקי מרכזי ודומיננטי של הנאשמים בעבירות הסחר ובעל תפקיד בכיר ביותר בהפעלת הרשת.

...

...בנסיבות בהן מדובר בפרשה חריגה ויוצאת דופן ביותר ובנסיבות חמורות בהן מדובר במי שהיה מראשי אופרציית ניהול רשת סחר בנשים במסגרתה ניהול ביחד עם נאשמים אחרים בתי בושת וסחר בנשים בהיקף רחב מאוד. קיימת חשיבות רבה לזכות הציבור לדעת מהו שמו של מי שהיה שותף עסקי מרכזי ודומיננטי בעבירות הסחר ובעל תפקיד בכיר ביותר בהפעלת הרשת.

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

בנוסף, למערער עבר פלילי מכביד ובמהלך שמיעת עדותו הוברר, כי תלוי ועומד נגדו כתב אישום נוסף. נראה כי על אף הבטחתו כי ירחק מדרך הפשע, אין הדבר משתקף מפועלו."

(ראה גם, תפ"ח (ת"א) 1016/09 מדינת ישראל נ' רחמים בן עמנואל סבן [פורסם המאגרים, 12.01.2012]).

43. משמיעת עדותו של הגורם, וכן קריאת הודעות המשטרה במסגרת חקירות הפרשה, ניכר כי הקל בחומרת מעשיו, ואילו אני סבורה כי למשמע הדברים אין ספק שמדובר בעבירות חמורות ביותר, שבוצעו משך שנים כנגד עשרות קורבנות, ולא שוכנעתי כי הגורם הכיר בחומרת מעשיו, שכן לו היה מכיר בכך, הוא והתובעת, דרך הישר הייתה להודות בפני שותפיו ולקוחותיו וכל מי שבא עמו בעסקים כי זה הוא וזה עברו, ועברו נותר בעבר.

כך העיד הגורם:

"ש: השאלה היתה באיזה סוגי עבריינות התעסקת?
ת: בסחר בנשים, זה הכל.
ש: זה הכל?
ת: כן.
ש: סרסרות?
ת: אותו דבר."
(עמ' 336)

"ת: ידעתי שהן באו ממולדובה, ידעתי בדיוק למה הן הלכו לעשות (זנות – ר' ע'), נשפטתי על זה, ריציתי את העונש שלי בבלגיה. זהו." (עמ' 339).

"ש: את זוכר מקרים שבהם הרבצת בעצמך לנשים בהן סחרת?
ת: פעם אחת, כן.

...

ש: בוא אני אזכיר לך, היתה אישה אחת שיצאת לבלות איתה בסיליבסטר ב-2006...
"שדיברה עם מישהו בטלפון למרות שאסרנו עליה לדבר בטלפון, שאלתי אותה מי זה, היא לא רצתה לומר, אני הייתי שיכור, התעצבנתי וכשחזרנו לדירה בה התגוררה הרבצתי לה," זה קרה?
ת: כן."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

(עמ' 340).

ש: "בוא נמשיך "רמי נכנס לחדר יחד איתי ושאל אותה שאלה ברוסית ואז התחיל להרביץ לה, נתן לה בעיטות, אגרופים בפנים, זרק אותה בתוך החדר, בעט בה בכל הגוף, אני פחדתי שרמי יפגע קשה בבחורה ולכן ניסיתי לעצור אותו. תפסתי אותו והוצאתי אותו מהחדר ואז שוב פעם פרץ לחדר עם האקדח, הצמיד לראש של הבחורה והמשיך לדבר רוסית. הבחורה הייתה בהלם, אחרי זה רמי הושיב אותה בסלון כדי שכל הבחורות יראו מה יכול לקרות לבחורה ובאמת אחרי זה לא היו שום בעיות עם הבחורות כי הן מאוד פחדו. רק הייתי אומר להן שאני אקרא לרמי והן היו עושות מה שאני אומר" את זה אתה זוכר?

ת: אני זוכר את מה שרמי עשה אבל זה לא קשור אלי."

44. בניגוד לעדותו של הגורם לפיה פעילותו בעבירות נשוא הפרשה היתה בין השנים 2001-2004 (פרוטוקול מיום 27.03.19 עמ' 338 ש' 6-3) על פי הודעתו במשטרה מיום 01.11.2007 (הודעה מס' 3), היא החלה שנים רבות לפני כן. עוד עולה מהודעות אלו כי בניגוד לעדותו בפני בהליך זה, קורבנות הפרשה לא עסקו בזנות מרצון החופשי (ראה בפרוטוקול מיום 27.03.219 עמ' 338, 30-24; עמ' 340 ש' 21-18).

הגורם והשפעתו על התובעת ;

45. אמנם התובעת מעצם סוג עסקיה והיקפם חשופה לתביעות כאלו ואחרות ואין בכך דבר חריג, אך החריג הוא בתמונה המצטיירת מהעדויות הרבות שנשמעו בהליך, הן לעניין עברו של הגורם והן לעניין התנהלותו לאחר חתימת הסכם עד המדינה ובמועדים בהם היה קשור עם התובעת בגין, בין היתר, הוגשו נגדו תלונות במשטרה, שמצטרפות והופכות כאחד עם עברו הפלילי החמור של הגורם הקשור בחברה, במועדים הרלוונטיים ומעידות על המשך התנהלות לא לגיטימית. אדגיש כי בפסק דיני זה התייחסתי למועדים הרלוונטיים לכתב התביעה, היינו בשנת 2014 ואין בידי לקבוע ממצאים בנוגע להתנהלותו של הגורם כיום, ואינני קובעת ממצאים בהקשר לכך.

תמונה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענת התובעת לפיה אותו גורם חזר בתשובה והינו איש עסקים לגיטימי אשר עוסק בעסקים כשרים בלבד וכי כלל אינו קשור בתובעת.

46. בעדותה של עו"ד לירון בן נון ששימשה כיועצת משפטית של התובעת עד לשנת 2013 ואף השקיעה בפרוייקט של התובעת, נשאלה על ידי ב"כ הנתבעת לעניין ה"פנים" של התובעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

בפועל והשיבה כי אינה יודעת אך היא "יכולה להגיד לך שרב הנסתר על הגלוי, והרבה מידע עד היום מוסתר ממני" (פרוטוקול דיון מיום 09.04.2018 עמ' 21 ש' 6-1).

לשאלתו של ב"כ הנתבעת האם ידוע לה כי אותו גורם הקשור בתובעת המשיך לקבל כספים בקשר לאחד מהפרוייקטים של התובעת, אף לאחר המועד בו, לכאורה, חדל מקשריו עם התובעת, השיבה: "במסגרת ההליך המשפטי נחשפתי לזה שכן" (פרוטוקול דיון מיום 09.04.2018 עמ' 21 ש' 29-31). אבהיר כי ההליך המשפטי אותו ציינה העדה הוא אינו ההליך דנן, אלא הליך המתנהל בין העדה לבין התובעת וגורמים נוספים. (כן ראה עדותה בנוגע לאופן התנהלות התובעת כלפיה, בפרוטוקול דיון מיום 09.04.2018 עמ' 25 ש' 8-5, וכן בעמ' 27 ש' 15-18).

47. מר צורי סעדה שהעיד כי הגורם הקשור בתובעת כינה את עצמו דנידין, הרואה ואינו נראה (פרוטוקול דיון מיום 09.04.2018, עמ' 74 ש' 15-20), אישר את הקשר בין התובעת לגורם (פרוטוקול הדיון מיום 09.04.2018 עמ' 75 ש' 27-28) והתנהלותה בפרוייקטים שהיה שותף להם, כדוגמת הפרוייקט בארלוזורוב לגבי הגישה התובעת תביעה כנגד מר סעדה, וכך העיד: "אורבן הגישה נגדי תביעה... השופט דחה את התביעה וחייב אותן במאה אלף שקל הוצאות, הצהיר שם והעיד שם הוא לבד, לא דוד זהבי לא אף אחד לא היה בתביעה הזו..." (פרוטוקול דיון מיום 09.04.2018, עמ' 76 ש' 8-11) וכן כי בטרם התביעה שהגישה כנגדו התובעת, הוא הגיש תלונה במשטרה בגין איומים חמורים שקיבל בעקבות המחלוקת בינו לבין הגורם הקשור בו במועדים הרלוונטיים לתביעה זו (פרוטוקול הדיון מיום 09.04.2018 עמ' 76 ש' 25-32, עמ' 77 ש' 1-2, עמ' 77 ש' 29-32).

48. מעדותו של מר שמואל גזית ניתן ללמוד גם על הגורם בתקופה הרלוונטית לתביעה, היינו מועדי הפרסומים, וכי אותו גורם פעל מול תוך "השתקה, הפחדה, לדרוש סכומי כסף על מנת שהצד השני יירתע" אשר הובילו אותו להגשת תביעה כנגד אותו גורם ואחרים, וכי אותו גורם, לפחות עד סוף שנת 2014, "היה הרוח החיה ... והרוח הדומיננטית השיווקית הכספית והניהולית" (פרוטוקול מיום 30.04.2018 עמ' 9-14).

49. כך העידה הנתבעת בחקירתה מיום 23.12.2018 (עמ' 261 ש' 29-31, עמ' 262 ש' 1-12):

ש: עם כמה מאותם אנשים פשוטים שוחחת לפני שחתמת את שני הפוסטים ומכמה מהם היו לך עדויות שאומרות אנחנו הסתבכנו. אנחנו נפגענו. אנחנו איבדנו את כספינו. רימו אותנו. התייחסו אלינו באלימות, איימו עלינו. כמה אנשים כאלה היו לך אז באוקטובר ובספטמבר 2014?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

ת: אני לא זוכרת כמה אנשים היו לי. אני יכולה להגיד לך שמקורות החיים המאוד מרשימים של מרשך באותה עת, שמאז כבר לא מרשך בעיקרון, אני התרשמתי שזה פחד אלוהים לעשות אתו עסקים, כי הוא איש מאוד אלים שגם אחרי שהורשע וגם אחרי שנקבע על ידי השופט כבוב שעמד בראש, הוא היה הרוח החיה מאחורי הפרשה הזאת של הסחר בנשים, הוא המשיך להיות בעולם הפשע. הורשע עוד פעם בסחיטה באיומים עם ראש ארגון פשע מאוד גדול, קיבל תלונות במשטרה מפה עד הודעה חדשה, תוך כדי שהוא מעיד כעד מדינה. על מה אתה רוצה שאני אדבר עוד? כאילו כמה חומר עוד אתה רוצה שאני יאסוף תגיד לי. כמה? מה? על זה שהוא מספר לגדעון צוקרמן מהירקון הבעלים של פיצרייה שהוא רוצה שיפנה עסק על ההוא שנשרפה לו המכבסה? על המשפחה המסכנה שהוא מפנה מקריית שלום באיומים? על מה אתה רוצה? שהוא בא עם כל העבריינים שלו האנשים שהורשעו באונס, ובכפייה ובנעילה בחדרים עם הנהג הזה? לא הבנתי מה עוד אתה רוצה שאני אעשה? עשיתי את כל הבדיקות האפשריות על האיש הזה בשביל להגיד זה איש פחד אלוהים, שיש אינטרס ציבורי ראשון מהמעלה שתדעו שלא ייכנס לכם הביתה.

וכן בעמ' 220 ש' 1-3:

זו דוגמה מצויינת למקום שבו מיזמים ו**** (הגורם – ר' ע') מתערבבים כן? כי קריית שלום זה פרויקט שבו **** נחקר על סחיטה באיומים של כמה משפחות במשטרה ופתאום מיזמים משווקת אותו. זה אגב לדעתי מה שגרם לי לכתוב את הפוסט.

50. גם מתשובותיו של הגורם עצמו עולה כי לא טענתו שחדל מקשריו עם התובעת אינה מדויקת:

ת: פרסומים, יצא עלינו כתבות כל שני וחמישי, הבנקים הפסיקו לתת לנו אשראיים, אנשים הפסיקו לבוא ולקנות דירות, כל כמה פעמים שהעלינו היא היתה מוציאה כל מיני כתבות ומחבלת בו בצורה מכוונת, כל דבר שהיינו עושים היא כל פעם היתה יושבת וכותבת, אני חושב שאם בא כתב ורוצה לעשות כתבות, זה מעניין, עשה כתבה אחת, כתבה שניה, כתבה שלישית, אבל לא נראה לי הגיוני שזה לא מאיזה מניע מאיזה אינטרס אחר שכן אדם יושב בפייסבוק שלו וכותב עליך ומבקש להפיץ עליך ולהפיץ ולהפיץ ולהפיץ, אז זה הכתבות, הרגשתי והבנתי שבעצם אם אני עדיין אשאר בחברה הזאתי אני אמשיך אפילו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

אתה אז המצב או שהיא תקרוס, תפשוט רגל והעדפתי בהחלטה מושכלת נזקים מאוד כבדים שהיא גרמה לי, להעביר את המניות שלי לאדם שלא היה מוכן לי לשלם עליהם כסף, הוא אמר אני מוכן להשקיע בחברה, אני אתן לך מכל הנכסים אחורה אני אתן לך 45 אחוז מהרווחים, בלית ברירה הסכמתי.

(עמוד 425)

ש: את זה כבר אמרנו אבל מבחינת מה שאתה עושה ביום יום. גם היום אתה מגיע למשרדי החברה.

ת: אני לא בא יום יום. אני מידי פעם.

ש: מידי פעם.

ת: כן, אני חשוב לי לשמור מה שהיה לי.

ש: וגם מידי פעם אתה גם בעירייה בענייני החברה.

ת: נכון. הפרויקטים הישנים בוודאי, אם צריך ללכת וצריך לבדוק,

ש: למרות שכבר עברו 5 שנים מאז שעזבת את החברה.

(עמוד 426)

עו"ד קידר: כשאתה מציג את עצמך כמנהל או יועץ בחברת מיזמים או אורבן אחרי 2014 זה על דעת החברה?

העד: אני יועץ בפרויקטים הישנים, מה שעשיתי, אני לא מנהל את החברה, אני לא עובד בחברה,

51. התובעת בסיכומיה הקדישה פרק ל"שיקום וריהביליטציה של עבריינים פליליים" (ראו סעיפים 56-72 לסיכומי התובעת), בטענה כי מעשיה של התובעת פוגעים בשיקומו של הגורם לאדם נורמטיבי הפועל בחברה תוך כיבוד כלליה. התובעת ציטטה חלקים ממאמרו של פרופסור ש"ז פלר, הרהביליטציה – מוסד משפטי מיוחד מחוייב המציאות (משפטים א'), 497. במאמרו של פרופסור פלר לא ניתן לטעות ולומר כי הליך שיקומו של העברייין תלוי אך ורק בסביבתו, אלא שהרהביליטציה היא "אקט אשר פניו הן לאדם והצדקתו של האקט היא התנהגותו המבטיחה של אותו אדם לאחר ריצוי עונשו".

אינני ממעיטה מחשיבותה של הרהביליטציה, ולא ארחיב בנושא, אך סבורני כי נסיבותיה אינן חלות בענייננו. מבלי לקבוע ממצאים חד משמעיים לעניין התקופה שלאחר המועדים הרלוונטיים לתביעה זו, אציין כי על פי הראיות והעדויות שהובאו בפני ופורטו לעיל ואף עדותו של הגורם עצמו, שהייתה רצופה באמירות ציניות וחוסר הכרה בחומרת מעשיו ואי הבעת חרטה, התרשמתי כי ייתכן והגורם המשיך לפעול בדרכים לא כשרות גם לאחר חתימת הסכם "עד המדינה" וחרף התחייבותו בהסכם זה שלא לפשוע, תוך עירובת של החברה במעשים אלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

כך למשל, תלונה בגין אלימות שהוגשה למשטרה נגד הגורם בפרוייקט קרית שלום שמשווק ומנוהל על ידי התובעת (ראו נ/5 וכן עדות מר זהבי מיום 09.04.18, עמ' 72-70) וכן הרשעה בגין סחיטה באיומים בקשר עם פינוי קרקע בפרוייקט הנדל"ן "רביעיית פלורנטין" בו הוא הורשע, כשתשלום בגין פינוי זה שולם על ידי התובעת והחשבונית, נושאת את התיאור "פינוי פסולת" שכשלעצמו מעלה תהיות, נרשמה על שם התובעת.

52. על השפעת מוסד השיקום (רהביליטציה) על ענייננו מובא לידי ביטוי גם מציטוט חלקי ממאמרו של פרופסור פלר שהובא בסיכומים ויובא להלן בשלמותו:

"גם החברה, ככל גוף שהוא, מעוניינת, כאמור, לצמצם את מספר בעלי המום המרכיבים אותה וליתן להם את האפשרות להשתתף באופן חיובי בחיי החברה לפי מלוא כושרם, יכולתם ומומחיותם, כאשר הוכיחו כי עמדו במבחן השיקום. הנצחת הנכות החברתית והמשפטית כאשר אין כבר צורך בכך, עשויה גם לפעול לרע בכיוון יצירת תיסכולים שונים אצל אלה הסובלים מכך ולדחוף אותם שוב לסטות מן הערכים החברתיים אשר הציבור מעוניין בהם.

...

כדאי לציין בהזדמנות זאת את פסק-הדין של השופט קיסטר, ואת מאמרו שהופיע זה עתה, בהם הוא מביא את גישת המשפט העברי בדבר שיקום אנשים שנכשלו בעבירה והחזרת מעמדם לקדמותו אחרי עבור תקופה שנקבעה, אם לא נעברו עבירות באותה תקופה. לפי גישה זו – אומר השופט קיסטר – "אדם שעבר עבירה, ריצה את העונש שהוטל עליו, שילם את דמי הנזקים וחזר בתשובה שלימה, שפירושה חרטה על מעשיו, והתנהגותו המראה על שיפור מעשיו גם לעתיד להנחת דעתו של בית-הדין, אדם כזה יש לקרבו ואין להזכיר לו את מעשיו הקודמים..."

ראוי לציין כי רוח דברים אלו באה לידי ביטוי בהצעות החוק שהועלו במאמר זה.

53. הפסיקה עצמה נתנה את הדעת, לא פעם, לנסיבות העבר הפלילי, החרטה, ה"תשובה" והשפעותיהם על השיקום:

"משקלו של העבר הפלילי

47. עברו הפלילי של מועמד למשרה ציבורית חייב להילקח בחשבון שיקוליה של הרשות הממנה. משקלו של שיקול זה משתנה על-פי השפעתו על הטעמים העומדים ביסוד ההתחשבות בו. לא הרי מי שעבר עבירה בילדותו כהרי מי שעבר עבירה לאחר שבגר; לא הרי מי שעבר עבירה אחת כהרי מי שעבר עבירות הרבה; לא הרי מי שעבר עבירה קלה כהרי מי שעבר עבירה חמורה; לא הרי מי שעבר עבירה בנסיבות מקילות כמי שעבר אותה עבירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

עצמה בנסיבות מחמירות; לא הרי מי שעבר עבירה והביע חרטה עליה כהרי מי שעבר עבירה ולא הביע כל חרטה עליה; לא הרי מי שעבר עבירה "טכנית" כהרי מי שעבר עבירה שיש עמה קלון; לא הרי מי שעבר עבירה לפני שנים הרבה כהרי מי שעבר עבירה אך לאחרונה; לא הרי מי שעבר עבירה כדי לקדם את ענייניו שלו כהרי מי שעבר עבירה תוך שירות המדינה.

48. זאת ועוד: סוג המשרה, אותה אמור עובד הציבור למלא, משפיע על משקלו של העבר הפלילי באיושה. לא הרי משרה זוטרה כהרי משרה בכירה; לא הרי משרה שאין עמה מפגש עם הציבור כהרי משרה שיש עמה מפגש עם הציבור; לא הרי משרה שאין עמה שליטה, פיקוח, הכוונה והדרכה של אחרים, כהרי משרה שיש עמה פיקוד על אחרים ואחריות על המשמעת. לא הרי מי שמשרתו להיות מובל כהרי מי שמשרתו להיות מוביל; לא הרי משרה שבעצם מהותה אין בה דרישות אתיות מיוחדות מבעל המשרה ומזולתו כהרי משרה שכל כולה היא הטפה לרמה אתית גבוהה.

[ראו בבג"ץ 6163/93 אייזנברג נ' שר הבינוי (פורסם במאגרים, 23.3.1993)].

54. ביהמ"ש העליון הרחיב על סוגיית שיקומו של העבריין בראי המשפט העברי, בקובעו כדלקמן:

"26. דרכו זו של המשפט העברי ועקרונות יסוד אה בסוגיית שיקומו של העבריין שימשו נר לרגלי המחוקק בבואו לחוקק את חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים. מן הראוי לעניין בהיסטוריה החקיקתית של חוק מרכזי זה בעולמה של הענישה הפלילית, שיש בה כדי להעיר ולהאיר דברים שאמרנו. חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים הינו "הנוסח האחרון" למספר הצעות חוק שקדמו לו. הצעת החוק הראשונה הונחה על שולחנה של הכנסת בשם הצעת חוק רישום עבריינות, תש"ל-1970. בעת הדיון בכנסת בהצעת החוק עמד שר המשפטים, מר יעקב שמשון שפירא, על עקרונות הצעת החוק ועל עמדתו של המשפט העברי, ואמר, בין היתר (ד"כ 59(תשל"א) 31-32):

"הקונצפציה הזאת אומרת, שעבריין, לאחר שקיבל את העונש שגזר עליו בית-המשפט וריצה את עונו, הרי הוא כאחיד ויש למחוק את ההרשעה. זוהי השקפה קיצונית, מפני שלפי השקפה זו, אדם שיוצא מבית-הסוהר, שוב אין הרשעה רשומה לחובתו, ותהיה העבירה חמורה כאשר תהיה, ויהיה העונש שגמר לרצותו כאשר יהיה.

אבל המשפט העברי בעצמו מסייג אותו קו-מחשבה ומסייג אותו לחומרתו של העבריין שנשפט. יש הבחנה בין עבריין שבא על ענישו לבין מי שבא על עונשו וגם חזר בתשובה. ויש הבחנה בין כשרותו של אדם, נניח בקשר למתן עדות, לבין כשרותו לקבל משרה מטעם הציבור או, בלשון הגמרא, 'כשרות לשררה'. וכן יש הבחנה אחרת בין עבירה קלה לבין עבירה חמורה. ויש עוד הבחנה מעניינת - אשר צריכה לעניין אותנו מנקודת ההשקפה של החברה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

הישראלית - בין שני אנשי שררה: בין הכוהן הגדול לבין ראש הסנהדרין. הכוהן הגדול יכול לחזור לתפקידו לאחר שבא על ענשו. לא כן לגבי ראש הסנהדרין, לגבי שופט. זה, אם עבר עבירה ואפילו בא על ענשו, לתפקידו כבר לא ישוב.

מובן שהמושג 'חוזר בתשובה' הוא מושג מוראלי, אשר אם נתרגם אותו לשפה המשפטית המודרנית יש לומר שהכוונה היא - או כוונה קרובה לכך היא - כיצד יתנהג האדם לאחר שגמר את ישיבתו בבית-הסוהר, אם יתנהג ביושר ובהגינות במשך תקופה ניכרת או לא".

(ראו עלע 18/84 עדי כרמי נ' פרקליט המדינה, פ"ד מד(1) 353).

55. התמונה שעלתה בפניי מכל האמור הינה כי במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה הגורם טרם חזר בתשובה כטענתו, וטרם הכיר בחומרת מעשיו בעבר. דומני כי כאשר כנגד התובע מוגש כתב אישום חדש הקשור לסחיטה ואיומים בהקשר של עסקת מקרקעין ופינוי, כאשר הגורם המשמש כרוח החיה של התובעת מוביל אותה לניהול הליכי פינוי תוך איומים כפי שפורט לעיל, לא ניתן לקבוע כטענת התובעת כי הגורם חזר בתשובה, הכיר בחטאו, ומנסה לנהל חיים נורמטיביים. אני סבורה כי מהחומר הראיתי שהונח בפניי, במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה הגורם עדיין לא עשה את המפנה המיוחל של התנערות מעברו הקשה.

56. מעבר לכך, העבירות שהיה מעורב בהן כפי שפורט לעיל, אינן מסוג העבירות שניתן לומר ביחס אליהן "חזרתי בתשובה" בהבל פה, ובכך לרחוץ בנקיון כפיו. המדובר בעבירות קשות ביותר המצמררות את כל מי שיש בליבו ולו קורטוב של חמלה כלפי האחר, הזולת. דומני כי בטרם ניתן יהיה לקבוע כי אדם שהיה מעורב בעבירות מסוג זה אכן שינה את דרכיו צריכים לחלוף מספר שנים שבהם נראה בפועל במציאות הממשית התנהגות מסוג שונה, התנהגות אחרת המצביעה על שינוי אורח חיים ועל שינוי נורמות ההתנהגות. בענייננו כפי שפורט ובהרחבה לעיל, בזמנים הרלוונטיים הגורם טרם הגיע לשלב שבו ניתן יהיה לקבוע כי שינה את דרכיו. מבחינת ביהמ"ש העובדה כי הגורם בעדותו לא הצליח להביא את עצמו לכלל חרטה כנה ואמיתית באשר להתנהגותו כלפי הנשים שבהן סחר, ועדיין התנער מחלקו בפרשה הקשה, העובדה כי הגורם המשיך בהתנהלות אגרסיבית כלפי אנשים שנדרש פינויים, (גם אם היה צדק בעמדת התובעת בנוגע לעצם הפינוי ואינני נדרשת לכך) עצם ההתנהלות האגרסיבית מצביעה על חוסר הפנמה של תיקון המידות שאין חולק כי קלוקל גדול היה בו. ושוב אדגיש כי כל הדברים נאמרים ביחס למועדים הרלוונטיים לכתב התביעה, התרשמותי הייתה כי ככל שחלף הזמן הגורם הבין שעדיף לטובתו האישית להימנע מנקיטת שיטות פסולות והתנהגות כאיש עסקים תביא לו ולחברה תועלת אישית גדולה יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

אמת דיברתי;

57. לעניין הגנת "אמת דיברתי", התרשמתי מחומר הראיות והעדויות שנשמעו בהליך, כי הנתבעת נשאה בנטל הראייה החלה עליה והוכיחה כי הביטויים שנכללו בפרסומיה מתכתבים עם התמונה העובדתית ששררה במועד פרסומם וכן כי קיים עניין לציבור בפרסומם.

עיון בפרסומים מלמד כי עיקר תוכנם עוסק בהיות התובעת מפוקפקת בשל קשריה עם אותו גורם, שהיה הרוח החיה מאחורי התובעת במועדים הרלוונטיים, שעה שלא חדל מפעילות שלילית והתנהגות מפוקפקת חרף התחייבותו במסגרת הסכם "עד מדינה" לחדול ממעשי פשע.

הביטויים שהובאו בפרסומים נקשרים בעיקרם לכך ששם התובעת נקשר עם גורמים פליליים, לא מוסריים הפועלים בכוחנות. התרשמתי כי קיים אינטרס חברתי מובהק המצדיק את הפרסומים, חרף לשון הרע הטמונה בהם.

58. בבחינת טון הפרסום וסגנונו, גם אם אני סבורה כי טון הפרסום היה בו משום ביזוי וייכתן והנתבעת יכולה הייתה להביא את הדברים בפני הציבור בצורה מתונה ועדינה יותר, אין בכך כדיל שנות את מסקנתי כי הנתבעת זכאית להגנה של "אמת דיברתי".

הגורם העיד כי: "עשיתי איזה משהו, בסדר, עשיתי" (פרוטוקול מיום 27.03.2019 עמוד 433 שורות 25-28) בהתייחסו אל פרשת הסחר בנשים, שכאמור, הינה אחת מהחמורות שידעה מדינת ישראל ואשר אין חולק כי לא ניתן להתייחס אליה בשוויון נפש ובקלות ראש. ייתכן שבהתייחסותו של הגורם אל עברו הפלילי במועד ניהול ההליך בפני, יש כדי להעיד על השקפת עולמו והתנהלותו גם לאחר שחתם על הסכם עד מדינה וחרף טענותיו כי עלה על דרך הישר. אותו גורם בעדותו גם נתן את פרשנותו למונח 'מפוקפק', כשלגרסתו, אין המדובר בחברה מפוקפקת שכן לא מכרה דירה פעמיים, לא הרביצה ללקוח, מסרה את הדירות. אלא, שלא בנסיבות אלו עסקינן אלא בעבירות החמורות בהן הודה הגורם ועובדת הסתרתן המכוונת על ידי הגורם ועל ידי התובעת, חרף הצפתן אל פני השטח כפי שניתן לצפות מאדם שמתחרט על מעשיו ומבקש לחזור אל החברה כאדם "נקי", שנאמר: הָרַב כְּפָסְנִי מֵעוֹנֵי וּמִחַטָּאתַי טָהַרְנִי (תהלים פרק נא פסוק ד).

59. פרשנות המונח מְפַקֵּק כפי שמובאת במילון אבן שושן, כרך שלישי (כ-מ), הינה כדלקמן:

- (1) מוטל בספק, רופף, לא בטוח.
- (2) שאין ביטחון ביושרו או בנאמנותו: מעשים מפוקפקים. התנהגות מפוקפקת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

60. על פי הגדרה זו, הרי שתאגיד שאליו קשור גורם שדבק בו פגם מוסרי בשל אופי העבירות שביצע, וודאי כאשר מדובר על עבירות חמורות של סחר בנשים בהיקף כה נרחב, תוך הסתרה **מכוונת** של פרט זה מגורמים שונים, לרבות לקוחות, בנקים ושותפים, עשויה להביא את האחרונים לפקפק בתאגיד ובעומדים בראשו, במניעה, במטרותיה, בהתנהלותה, ביושרה וביחסה אל הבאים עמה בקשרים.

לעניין זה, ראו עדותו של מר שמואל גזית מיום 30.04.2018 :

א. לעניין ידיעתו אודות עברו של הגורם: "... הדבר הראשון שעשיתי עליו זה גוגל, על הבן אדם, איך זה שהוא הקסים אותי ודיבר באמת בגובה העיניים והיה לי נשמע בן אדם ממש נחמד ולא מצאתי עליו שום דבר בגוגל..." (עמ' 105 ש' 19-21).
 "אחרי שנתיים אחרי שהשקענו בכסף בהיתר, הוא אמר לי ידידי אני לא יכול להביא את זה, הוא לא פירט לי למה שכמובן עדיין יש צו איסור פרסום על שמו, אין שום דבר, לא יודע את עברו הנכלולי ואת כל הדברים האלה" (עמ' 107 ש' 25-27).

ב. לעניין המועדים הרלוונטיים לתביעה (עמ' 106 ש' 14-16): "... הדרך שלו, האסטרטגיה שלו (של הגורם – ר' ע') ... לתבוע, השתקה, הפחדה, לדרוש סכומי כסף על מנת שהצד השני יירתע..."

ג. לעניין הקשר שלו לתובעת במועדים הרלוונטיים ראו עמ' 107 ש' 10-14: "בזמן, חשוב להבין שאני יכול להתייחס בעדותי עד סוף שנת 2014 ... (הגורם – ר' ע') היה הרוח החיה... והרוח הדומיננטית השיווקית הכספית..."

61. יפה לעניין זה תשובתו של אחד ממנהלי התובעת, מר יאיר סגל לשאלה מהי מבחינתו חברה מפוקפקת, לפיה זו חברה ש"לא ראוייה לשיתוף פעולה" (עמ' 149 ש' 19-20).

62. דומה כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי מאחורי אותו גורם הקשור בתובעת עומד עבר פלילי חמור ביותר וכי נכון שבמועדים הרלוונטיים בהם עוסקת תביעה זו, הוכח כי אותו גורם היה, הלכה למעשה, הרוח החיה מאחורי התובעת, התנהלותה, קשריה, מימונה וכי מנהלי התובעת ידעו אודות עברו הפלילי החמור והסתירו אותו במכוון, ביוזם כי יש בעברו כדי להשפיע על החלטותיהם של אנשים וגופים שונים באם להתקשר עם התובעת בהסכמים והסכמות שונות ובכך ולשבש עסקיהם.

63. פעולות התובעת לאחר הפרסומים והגשת כתב התביעה, תוך ניסיון להסתיר את קשריה לגורם גם הן תורמות למסקנה כי גם התובעת סברה כי בקשריה לאותו גורם יש להשליך על אלו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

הבאים להתקשר עמה ובכך להשפיע על התובעת, ולא בכדי. אני סבורה כי עמדת התובעת האוחזת בעקרון האישיות המשפטית הנפרדת אינה רלוונטית לענייננו, הואיל ומטרתה של התובעת הייתה למנוע את חשיפתו של הציבור למידע בנוגע לקשר שלה עם הגורם, ומטרתה של התובעת הייתה להביא לידיעת הציבור את הקשר שבין התובעת לבין הגורם. הסתרת המידע מהציבור בנוגע לגורם ולערברו הקשה, הוא שמוביל למסקנה, בין היתר, כי התובעת זכאית להגנה "אמת דיברתי".

64. תימוכין להגנת התובעת מצאתי בעדויות שנשמעו מטעם עדי ההגנה, לרבות עדים שקשורים בעברו של הגורם ומנהלי התובעת, ביניהם מר דוד זהבי. בעדותו, מר זהבי לא ידע להשיב על שאלות שמצופה מאיש עסקים שמנהל חברת נדל"ן עם היקף פרויקטים נרחב – כפי שצויין בברושור התובעת וכפי שעלה מהעדויות השונות – שידע לענות עליהן. לא סביר שבעל מחצית מניות בחברה ובעל תפקיד ניהולי בחברה שהיא לו, כטענתו, כמו גם שזה עסקו היחיד (פרוטוקול הדיון מיום 27.03.2019, עמ' 32 שורה 32 ועמוד 33 שורה 1), לא ידע על עסקיה וקשריה של התובעת עם חברות אחרות, על פרויקטים שונים שנעשה בהם שימוש בשמה של התובעת, על פרויקטים שהועברו לתובעת על ידי אותו גורם הקשור עמה, העברות כספים אל ומחשבונות התובעת בסכומים לא מבוטלים, שותפים בפרויקטים של התובעת וכדומה. ככל והדבר דרוש לצרכי פסק דיני זה, אני סבורה כי מר זהבי לא היה הרוח החיה בחברה.

65. כך העיד הגורם הקשור התובעת בעדותו מיום 27.03.2019 עמ' 423 ש' 34-32, עמ' 424 ש' 1-20 :

ש: מתי יצאו הכתבות?
ת: לדעתי ב-12'13, לא זוכר במדויק.
ש: עד אז הבנקים בעצם לא היו מודעים לרקע העברייני שלך, נכון?
ת: הבנק שלי כן. לא היו מודעים.
ש: לא היו מודעים.
ת: נכון.
ש: זאת אומרת שבא לקחת הלוואה מהבנק במיליונים רבים לא אמרת לו, החברה לא אמרה לו במי מדובר, מי בעל הבית שלה.
ת: אני לא חושב,
ש: מה העבר שלו.
ת: אז אני אומר שבנדל"ן קודם כל הבטחות של הבנק,
ש: יכול להיות שפשוט הבנקים גילו את זה ולא רצו שיסתירו את זה מהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

ת: לא. אני אומר לך שבנדל"ן הבטוחה של הבנק היא קודם כל היא בוחנת את העסקה, היא בוחנת את הדו"חות אפס, היא רואה כדאיות כלכלית, הבנק לא נותן לך 100 אחוז מההלוואה, נותן לך מיליונים הוא לוקח לך בטוחה פי 2, עם כל הכבוד לבנקים,

ש: אז למה הם הפסיקו לעבוד איתך? עובדה שהפסיקו לעבוד איתך? מה השתנה?
ת: הפסיקו, לא יודע. החלטה קוראים עליך כתבה שלילית, החליטו שאתה לא מתאים להם בתור לקוח כי הם לא רוצים, לא יודע, להיתפס כמשהו לא יודע מה, אני יכול להגיד לך שלא היה לנו פיפס אחד בשום עסקה והיא לא יכולה להעיד על פיפס אחד בשום עסקה שלנו שביצענו או פרויקט שעשינו שהוא ביצע בפילי, לא כשורה, לא חוקית,

ש: חוץ מכל אלה שהראינו אתה מתכוון?

66. וכן העיד מנהל התובעת מר דוד זהבי כשנשאל אודות עברו של הגורם, תוך שכל עדותו רצופה תשובות מתחמקות בניסיון להרחיק כל אשמה מהתנהלות התובעת בהשפעת הגורם:

"...עם הזמן נגלו לי עוד פרטים, נגלה לי שהוא בעברו היה קצת יותר מורכב, זה היה בשלבים אבל זה היה די לאט כי אז לא היה שום פרסום על הדברים האלה." (פרוטוקול דיון מיום 9.04.2018, עמ' 32 שורה 28).

"...אבל היה לי, היה לי ידע, פחות או יותר, ידעתי עליו עם הזמן מספר דברים, היה לי מספר שיחות איתו." (פרוטוקול דיון מיום 09.04.2018).

"עד היום לא נודע לי שהוא היה מגדולי סוחרי הנשים בישראל, זה לפי הגדרתה בכל אופן." "סופו של דבר החלטתי מי אני שאשפוט אותו, הבן אדם עשה תשובה על פי דרכיו, התעסק בדברים חיוביים."

"ידעתי דבר אחד שמישהו סיפר לי אני חושב, אני לא רוצה להטעות, שהיה לו מועדון חשפנות פעם" (עמ' 35 שורות 16-18).

67. סבורני שהסתרת עברו הפלילי החמור של הגורם, הסתרה אשר הביאה את הנתבעת לפרסם את הפרסומים מושא התביעה, היא לב המחלוקת בין הצדדים. בעוד שהנתבעת פעלה כדי להביא לידיעת הציבור את הקשר בין התובעת לבין הגורם, שאין ספק וחולק כי אכן היה קיים במועדים הרלוונטיים לפרסומים, מנגד, כל פעולות התובעת, לרבות הגשת תביעה זו כנגד הנתבעת באופן אישי, נועדו להסתיר את הקשר האמור, חרף חשיפתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

לעניין זה אני מוצאת כי אין יפה ונכון מאשר פסוק מספר משלי, פרק כ"ח, פסוק י"ג שאומר:
מְכַסֶּה פִּשְׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יִרְחָם. כלומר, דרך המלך היא דרך ההכרה, ההודאה
ועזיבת הרע ואילו דרך ההסתרה והכיסוי לא תצליח וטוב הייתה עושה התובעת לו הייתה זונחת
דרך זו.

68. נמצא אפוא כי הנתבעת עמדה בנטל ההוכחה כי בזמנים הרלוונטיים, דהיינו, מועד הפרסומים,
נסיבות התובעת והגורם הקשור עמה היו כאלה שניתן לצפות כי אדם סביר יבקש להיות מודע
אליהן וכי התובעת פעלה להסתיר מידע מהותי, שיש בו להשפיע ישירות ובאופן משמעותי על
החלטותיהם של דיירים, אנשי עסקים, בנקים וכל גורם שניהל או עמד לנהל איזשהם מגעים
עם התובעת המועדים הרלוונטיים.

עניין ציבורי ;

69. אשר לקיומו של עניין ציבורי, מצאתי כי הלשון בה נקטה הנתבעת בפרסומיה הינה מידתית
ביחס לתוכן הפרסומים והנסיבות העומדות מאחוריהם, כדברי כבוד השופט חאלד כבוב
בתפ"ח 1016/09 מדינת ישראל נ' סבן (עציר) ואח' (לא פורסם, 15.02.2012):

**"מעל לכל... עוסק בפעילות נרחבת בעולם העסקי-מסחרי בתחום הנדל"ן,
במסגרתה מתקשרים עימו גורמים רבים. יש חשיבות רבה לדבר ידיעת
טיבו... כשיקול במניין שיקוליו של הציבור הבא עימו במגע מסחרי-עסקי".**

70. וכן כדברי כבוד השופט ס' גובראן בהחלטה מיום 23.09.2012 בע"פ 2117/12 פלוני נ' הוצאת
עיתון הארץ בע"מ:

**"גם אנו שוכנענו, כי אין בסכנה הנשקפת לחייו של המערער כדי להדוף את
האינטרס הציבורי כבד המשקל בנסיבות בהן מדובר בפרשה חריגה ויוצאת
דופן ביותר ובנסיבות חמורות בהן מדובר במי שהיה מראשי אופרציית ניהול
רשת סחר בנשים...קיימת חשיבות רבה לזכות הציבור לדעת מהו שמו של מי
שהיה שותף עסקי מרכזי ודומיננטי בעבירות הסחר ובעל תפקיד בכיר ביותר
בהפעלת הרשת".**

71. לנושא עניין ציבורי כשעסקינן ב"גורם פרטי", קבע כבוד השופט פוגלמן בעא 6903/12
Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

"ככלל, עניין ציבורי יכול לעורר כל מי "שבתחום כזה או אחר של החברה – תרבות, חברה, תקשורת, כלכלה – הגיע לעמדה אשר מביאה אותו לאור הזרקורים" (רע"א 3614/97 יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 79, 26 (1998)).

"...בהקשר זה יש להתחשב בזהות החברות או האנשים המעורבים בסכסוך המתקשר: ברי כי ככל שמדובר באיש ציבור או בחברה ציבורית או ממשלתית כך יגבר העניין הציבורי שבפעילותם, לרבות בסכסוך שבו הם מעורבים (ראו בנקודה זו Dario Milo, Defamation and Freedom of Speech 105, 111-12 (2008)). יחד עם זאת, גם כאשר בסכסוך מעורבים גורמים "פרטיים" לחלוטין – עדיין יכול הסכסוך ביניהם לעורר עניין ציבורי. לצורך הכרעה בשאלה אם אמנם מעורר הסכסוך עניין ציבורי ניתן להביא בחשבון את מידת ההיכרות של אדם ממוצע עם איש העסקים או עם החברה הרלוונטיים, קרי: אם מדובר בשם מוכר למשק בית ממוצע; בטבע העסקים שאיש העסקים או החברה עוסקים בהם (כך שמי שמספק מוצרי צריכה או שירותים סביר שיזכה לסטטוס של "דמות ציבורית"); ובמידה שבה זוכה איש העסקים או החברה לסיקור תקשורתי בשגרה (ראו והשוו *Snead v. Redland Aggregates Ltd.*, 998 F.2d (5th Cir. 1993). אך בכך אין כדי למצות. להשקפתי, יש להעניק משקל גם לשאלה על מה נסב הסכסוך: ככל שלסכסוך נודעת השפעה עמוקה יותר על סוגיות ליבה שבציבוריות הישראלית – כך יגבר העניין הציבורי בו (ראו והשוו בפסיקה האמריקנית *Ampex Corp. v. Cargle*, 128 Cal. App. 4th (2005), 1577, 1569). טעם הדבר הוא כי בדומה לנבחר ציבור, גם אנשי עסקים שמספקים מוצר או שירות בשוק תחרותי "מוותרים" על מידה מסוימת של הגנה על זכותם לשם הטוב, נוכח ציפייה סבירה שהתנהלותם תהיה נתונה לביקורת (גישה דומה באה לידי ביטוי בפסק הדין האנגלי שניתן על ידי ה-Queen's Bench Division (Branson v. Bower, [2002] Q.B. 737 [25]); וראו בהקשר זה את דבר בית המשפט העליון לערעורים בדרום אפריקה, שסבר כי על אנשי עסקים להביא בחשבון חשיפה מוגברת לביקורת: "Businessmen who engage in competition (like politicians who take part in public life) expose themselves to, and must expect, a greater degree of criticism than the average private individual" (*DeLange v. Costa* 1989 (2) SA 857 (A) at 862)).

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

שמו הטוב של כל אדם יקר לו, וזה של איש עסקים אשר המוניטין שלו הם
שאמורים לאפשר לו להתנהל בעולם העסקי, ליצור קשרים ולהקים שותפויות
– מקל וחומר; שהרי המוניטין העסקי, כל אותם היתרונות שנצברים לאיש
העסקים בשל תכונותיו, כישוריו ודימויו, הוא זה שמושך אחרים להתקשר עמו,
זה אשר משפיע על לקוחות לשוב ולפקוד את עסקו. מכאן נובעת החשיבות
הגדולה שיש לשם טוב עבור איש העסקים (ראו והשוו ע"א 5321/98 אינוסט
אימפקס בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 1, פ"ד נח(2) 241, 250-248 (2003)).

תום לבה של הנתבעת;

72. בענייננו טוענת הנתבעת כי פרסומיה חוסרים תחת ההגנות הקבועות בסעיפים 15(2), 15(3),
15(4), 15(5) ו-15(6).

73. הגנות אלו המפורטות בסעיף 15, כפופות להוראת סעיף 16 לחוק שקובע מתי מתקיימת דרישת
תום הלב ומתי היא נשללת. בבחינת תום הלב, יבחן בית המשפט האם מאחורי הפרסום עמדה
כוונת זדון; האם המפרסם האמין באופן כנה באמיתות הפרסום; האם הפרסום התייחס
לדמויות ציבוריות אשר לציבור יש עניין בהן; האם אופן הפרסום היה מידתי; והאם ננקטו
אמצעים סבירים לבדיקת אמיתות הדעה (פס"ד בן גביר, עמ' 36).

74. לעניין הגנת חובה חוקית או מוסרית - סעיף 15(2) לחוק, המלומד שנהר בספרו 'דיני לשון הרע'
(עמ' 282) מונה ארבעה תנאים נדרשים ומצטברים על מנת לזכות בהגנה זו, והם: (1) חובה
לעשות את הפרסום; (2) החובה חלה לכל מי שאליו הופנה הפרסום; (3) החובה חייבה לפרסם
את תוכן הפרסום הספציפי; (4) הפרסום נעשה בתום לב.

כב' הנשיא גרוניס בעניין דיין עורך ניתוח שונה במקצת וקובע שלושה תנאים להוכחת ההגנה.

"פרשנות לשון הסעיף מלמדת, לטעמי, כי ההגנה בנויה משלושה רכיבים
ששילובם מקים חובה לפרסם – היחסים שבין המפרסם לנמען הפרסום, תוכנו
של הפרסום והנורמה החוקית, החברתית או המוסרית המחייבת לפרסם
דברים אלה."

כאשר לגבי היקף הפרסום המוגן מבהיר בית המשפט:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

"קיומם של היחסים מניח שני צדדים הכרחיים – המפרסם, שעליו מוטלת חובת הפרסום והנמען, שאליו בלבד יש לכוון את הפרסום. פרסום החורג מתפוצת הנמענים שכלפיהם קמה החובה, לא יוכל לזכות להגנה לפי סעיף 15(2) לחוק (השור, שנהר, בעמ' 265-266). יצוין, כי אין מניעה עקרונית שתקום חובה מכוח יחסיו של מפרסם עם ציבור רחב של נמענים (ראו ע"א 90/49 בנטוב נ' קוטיק, פ"ד ה' 593, 602 (1951), להלן – עניין בנטוב; עניין עתון הארץ הראשון, בעמ' 90). באשר לתוכנו של הפרסום, רק מידע אשר לנמען עשוי להיות עניין לקבלו יש בו להקים חובה להעביר לו את המידע, היינו לפרסם את הדברים (שנהר, בעמ' 283)."

75. בעניינו, הנתבעת, לכל הפחות מבחינה סובייקטיבית הרגישה חובה מוסרית או חברתית לפרסם את עמדותיה לגבי התובעת וזאת לאור סברתה כי נעשים מעשים לא תקינים בלשון המעטה על רקע קשריה של התובעת לגורם הקשור בה. ועוד, הגם שתפוצת הנמענים אליה הופנו הפרסומים הינה רחבה באשר מדובר בפרסום ברשת הפייסבוק הזוכה לשיתופים וחיבובים (לייקים), אני סבורה שתפוצה זו עונה על דרישת התנאי כי הפרסום יעשה רק לתפוצת הנמענים שלגביהם חלה החובה, שכן מדובר בציבור רחב שכולל, בין היתר, דיירים, בנקים, ספקים וכדומה.

76. לעניין תוכנו והיקפו של הפרסום, קבע בית המשפט העליון בעניין אילנה דיין כי ניתן לתת הגנה לפרסום שאינו אמת ובלבד שמתקיימים שני תנאים: הראשון כי בפרסום יש עניין ציבורי משמעותי והשני כי נעשתה עבודה עיתונאית זהירה ואחראית. עניין דיין אף הרחיב הגנה זו גם על פרט שאינו עיתונאי ובלבד והפרסום נושא אופן עיתונאי.

77. על רקע הלכה זו, הגעתי למסקנה כי פרסומי הנתבעת חוסים תחת הגנה זו, בשל החובה החברתית והמוסרית של הנתבעת, כעיתונאית ואשת תקשורת, ואף כאדם פרטי שיש בידו מידה מהותי שעשוי להשפיע משמעותית על חייהם והחלטותיהם החשובות של אחרים כדוגמת עסקה במקרקעין.

בניגוד לטענה שהועלתה בסיכומי התובעת לפיה הנתבעת לא טענה כי פעלה כעיתונאית, בין היתר משום שבכתב הגנתה של הנתבעת לא הוזכרה המילה 'עיתונאית', אציין כי ראוי שטענה זו לא הייתה נטענת. הנתבעת בכתב הגנתה הציגה עצמה כעיתונאית חוקרת (ראה סעיף 2 לכתב ההגנה המתוקן) והן משום שהנתבעת ביססה את הגנתה על היותם של הפוסטים 'ביקורת עיתונאית' (ראה סעיפים 2, 4, 7, 8 לכתב ההגנה המתוקן). התובעת עצמה התייחסה אל הנתבעת כאל עיתונאית "עטורת פרסים" שהועסקה במספר אמצעי תקשורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

78. הנתבעת הוכיחה כי נקטה את הצעדים הנדרשים על מנת לאמת את טענותיה כלפי התובעת בטרם ביצוע הפרסמים, בין היתר, על ידי עיון בפסקי הדין, החלטות, כתבי אישום, חומרי חקירה רלוונטיים, מסמכים מתיק התובעת, שיחות עם גורמים הרלוונטיים לפעילות התובעת ולגורם וכדומה.

79. למעלה מן הצורך, אוסיף כי התרשמתי מעדותה של הנתבעת הייתה כי פרסומיה נעשו מתוך כוונה מלאה וכנה להגן על הציבור, תוך חשיפתה להליכים משפטיים וחרף זאת (ראה עדותה פרוטוקול מיום 23.12.2018 עמ' 229 ש' 30-32, עמ' 230 ש' 2-3).

80. משמצאתי כי פרסומי הנתבעת חוסים תחת הגנת אמת בפרסום ואף תחת הגנת תום הלב, חובה חוקית או מוסרית, אסתפק בקביעות אלו ואינני מוצאת מקום לדון ביתר ההגנות הנטענות.

תביעת השתקה - SLAPP;

81. הנתבעת טוענת כי מהותה ומטרתה של תביעה זו הינה השתקתה של הנתבעת על מנת שזו תחדל מלפרסם ולחשוף את התנהלות התובעת וקשריה לגורם.

82. במסגרת החלטתי מיום 06.07.2017 בבקשת עמותת התנועה למען איכות השלטון בישראל להצטרף להליך דנן במעמד "ידידת בית משפט", התייחסתי לסוגיה זו כי טענה לתביעת השתקה היא טענה אשר יש בה אינטרסים ציבוריים והתרתי לעמותה זו להגיש חוות דעת בסוגיה זו.

83. המושג 'תביעות השתקה' (SLAPP) אינו מעוגן בדין הישראלי, אך בשנים האחרונות בתי המשפט בישראל דנו בו לא מעט והגדירו את הקריטריונים הדרושים לקביעה כי תביעה הינה תביעת השתקה [ראו ע"א (מח'ת"א) 15267-09-17 סרנה נ' נתניהו (פורסם במאגרים, 28.01.2018) בס' 11; רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (פורסם במאגרים, 15.04.2018)].

84. מהותה של תביעת ההשתקה הוגדרה בעניין ת"א (מחוזי ת"א) 18029-02-11 אור-סיטי נדל"ן בע"מ ואח' נ' טבקמן ואח' (פורסם במאגרים, 07.07.2011):

"אכן, ככלל, יש למגר מן השורש תביעות בלתי כנות, ואין לאפשר לתביעות שהופכות את בית המשפט לכלי משחק אסטרטגי, לחצות את סף ההיכל ולבוא בשעריו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

מתפקידו של בית המשפט לברר סכסוכים אמיתיים בין אדם לחברו ובין האזרח לרשות, להבדיל מתביעות המוגשות ע"י גופים חזקים עתירי ממון, כנגד יריביהם דלי האמצעים, בעילה מפוקפקת כלשהי, מתוך מטרה מכוונת ללחוץ עליהם לחזור בהם מדרישות צודקות, רק מחמת חוסר יכולתם לממן הגנה משפטית כנגד תביעה בסכומים "כבדים".

85. האסטרטגיה של תובעים בתביעות מסוג זה היא לטשטש את הגבולות הקיימים שבין מרחב השיח הציבורי לבין כתלי בית המשפט. הקושי בהתמודדות עם תביעות אלו נובע משוויון ערכי מבלבל שקיים במשפט הישראלי בין הזכות לחופש ביטוי לבין הזכות לשם טוב (ראה מאמר דעה של ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר, "שם הסרט: "שפור", 09 באוקטובר 2016 באתר המכון הישראלי לדמוקרטיה).

בימינו אנו, ימים של קידמה טכנולוגית, ריבוי רשתות חברתיות, אפליקציות מסרים והרחבת העולם התקשורתי והשיח הציבורי במגוון רחב של נושאים, נראית במקביל עליה במספר תביעות לשון הרע, שחלקן, ניתן להניח, חוטאות בכוונת השתקה. החשש המרכזי שיוצר ריבוי תביעות אלו הוא שהן עלולות ליצור "אפקט מצנן" באוכלוסייה שירתיע אותה מלהשתתף בפעילות ציבורית, שעשויה, במקרים מסוימים לחשוף מידע שראוי שיגיע אל הציבור.

86. דיסוננס זה הוליד שיח ער על האיזון בין הזכויות, על החשיבות של כל אחת מהן, על מעמדן ועל החובה להגן עליהן, שיח שמכוחו הוצעו הצעות חוק שונות בניסיון למגר את התופעה או לחילופין להגן על אלו שנפגעים ממנה (ראה 3 הצעת חוק קרן לאומית להגנה על זכות הציבור לדעת, התשע"ב–2011, פ/3839/18 ; הצעת חוק למניעת שימוש לרעה בהליך משפטי, התשע"ו–2016, פ/2514/20).

87. ריבוי התביעות האמור והעומס הלא רצוי ולא מוצדק שיוצרות אלו על מערכת המשפט, הינו אחת מהסיבות לקידום חקיקת ANTI-SLAPP בכחצית ממדינות ארה"ב, ביחד עם האיום הישיר שמהווה תביעת SLAPP על חופש הביטוי והזכות להליך הוגן (להרחבה ראה שחר טל, "אימת הדיבה: מפת התמריצים להגשת תביעות SLAPP בישראל" משפטים מה 515 (2015) (להלן: "מאמר אימת הדיבה"). במסגרת חקיקה זו, שבדומה לה נחקקה גם בקנדה ובאוסטרליה, ניתן לסלק תביעות השתקה בהליך מזורז ולהטיל סנקציות על התובעים בהן, במטרה, בין היתר, להרתיע תובעים פוטנציאליים מלהגיש תביעות השתקה.

כך למשל, במדינת קליפורניה נחקק חוק המקנה הגנה הרחבה משמעותית מחקיקה במדינות אחרות בארה"ב. בעוד במדינות אחרות ייחדו את החקיקה בעיקר להגנה על התנגדויות לגופים ממשלתיים או פרסומים המבקשים להשפיע על החלטות הממשל והשאירו את פירוש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

ההתבטאות לשיקול דעת בתי המשפט על סמך ההיסטוריה החקיקתית ופרשנות סטטוטורית, קליפורניה הרחיבה את תחולת החוק על כל ביטוי חופשי בנושא ציבורי (להרחבה ראה מאמר אימת הדיבה, עמ' 531-533):

Any cause of action that arises out of an act of free speech on a public issue is subject to a special motion to strike under Cal. Civ. Proc. Code § 425.16. Section 425.16(b) provides a procedural remedy to dismiss at an early stage such nonmeritorious actions by making "[a] cause of action against a person arising from any act of that person in furtherance of the person's [constitutional] right of . . . free speech . . . in connection with a public issue . . . subject to a special motion to strike," unless the person asserting the cause of action establishes by pleading and affidavit a "probability" of prevailing in the action. The defendant must demonstrate that this provision is applicable by making a prima facie showing that the plaintiff's suit arises out of an act of free speech on a public issue.

88. סוגיית תביעות ההשתקה, סילוקן או מניעתן מוצאת את מקומה בתרבות של ימינו אנו ותופסת תאוצה, וכזו רצוי שתמצא ביטוי בחקיקה הישראלית, על מנת למנוע את ניצול ההליך המשפטי בהגשת תביעות סרק ויצירת "אפקט הצינון" ושמירה על שוק הדעות החופשי, להם לא ניתן כיום מענה בחקיקה הישראלית.

89. יחד עם האמור לעיל, אפרט מדוע לא הוריתי על סילוקה על הסף של תביעה זו בשל היותה תביעה משתקה.

90. לטעמי, טענת הנתבעת לעניין מהות התביעה אינה משוללת בסיס. הסכום הנתבע, אף מבלי להידרש לסוגיית הנזק הינו בשיעור גבוה. בנוסף, התובעת לא נתנה הסבר מדוע התביעה הוגשה כנגד הנתבעת בלבד, כאדם פרטי, וכנגד גורמים אחרים שפרסמו כתבות בנושאים אלו ובתפוצה רחבה לא פחות, לרבות מערכת העיתון בה עבדה הנתבעת באותה עת – עיתון "הארץ", לא הוגשו תביעות, ואדגיש שוב כי במהלך ההליך התברר כי הנזקים להם טוענת התובעת החלו לכאורה לאחר הפרסומים בעיתונות, כלומר במועד מוקדם לפרסומי הנתבעת בעמוד הפייסבוק, מושא התביעה.

91. יפים הדברים ביתר שאת נוכח עדויות שהובאו בפני, לרבות עדותו של מר סגל בחקירתו השנייה שבה הצהיר כי הבנקים החלו לסרב לתת אשראי לתובעת נודעה להם זהות הגורם הקשור בחברה מפרסום בעיתון "הארץ" (עמ' 453):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפור

- ת:** הנקודה הייתה קצת מורכבת כי למעשה, מ-2013 התחילה בעיה בעקבות הכתבה שהייתה על **** (הגורם – ר' ע'), כתבה שהייתה איפה? אם אתה זוכר.
- ש:** כתבה בהתחלה פורסמה בעיתון "הארץ" ולאחר מכן הייתה נחלת הכלל. הגיע למצב שהייתה לנו הלוואה ראשונית בבנק "דיסקונט" של 23,000,000 ₪.
- ש:** מי זה 'לנו'? שאתה אומר.
- ת:** לחברת פרויקט הייתה הלוואה של 23,000,000 ₪ לשנתיים, ונדרשנו לחדש את ההלוואה בתחילת 2014 וגם להגדיל אותה כי אחרת לא היו לנו מספיק כסף להמשיך לקנות חלקים נוספים שהיו בתוך הקרקע שהיינו מחויבים לקנות אתם. בנק "דיסקונט" לא הסכים לתת את הכסף על רקע הכתבות שהיו, באופן מוחלט.

92. הדברים הובאו בבירור גם בעדותו של מר דוד זהבי מיום 30.04.2018 (עמ' 137 ש' 13, עמ' 139 ש' 4-12):

"שזה יצא והכתבה הראשונה שהגברת שפור פרסמה בעיתון הארץ אז שם נחשפו פרטים... בשלב מסוים זה התחיל להפריע כי הכתבות חזרו על עצמן וחזרו על עצמן וחזרו על עצמן ואז התחיל לייצר המון נזקים... אז הקולגות שלי בתחום ישר קפצו ואמרו תראו אורבן זה שותף שם **** (הגורם – ר' ע') ... ולא כדאי לכם... זהו. לא היה ברירה, זה היה או בפירוק מרצון או בפירוק מהבנה או בפירוק תחת בית משפט כי ככה החברה לא יכלה להתקיים, היה מאוד קשה הקשיים בדרך יצרו ועובדה שרואים שהחברה עברה תהליך מאוד חיובי...".

93. לא ניתן להתעלם לפיכך מן הרושם, שתביעתה של התובעת נעשתה משום רצונה להשתיק את הנתבעת מלפרסם את הקשר שבינה לבין הגורם.

94. _

95. יחד עם זאת, בהינתן החקיקה הקיימת העומדת לפני לעניין לשון הרע והיעדרה של חקיקה רלוונטית לעניין תביעות השתקה והתגוננות מפניהן, הרי שבהתאם לדין הקיים שנקבע על ידי המחוקק ואשר אינו מאפשר את סילוק התביעה על הסף, הרי התביעה הצריכה בירור לגופו של עניין ולכן לא סולקה על סף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

הפיקציה;

96. לאור מסקנתי לפיה פרסומי הנתבעת חוסים תחת הגנת אמת בפרסום והגנת תום הלב, אינני נדרשת לדון בשאלת הנזק.

סוף דבר;

97. לאור כל המפורט לעיל, הגעתי למסקנה כי הגם שיש בפרסומים, כפי שנעשו, משום לשון הרע, מתקיימות הנתבעת נהנית מההגנות המפורטות לעיל, ומשכך ולאור כל האמור לעיל אני דוחה את התביעה.

98. הוצאות אלו נפסקו בהתאם לנסיבות ההליך כפי שפורטו לעיל לרבות העובדה כי התביעה הוגשה כנגד הנתבעת לבדה. לעניין זה, ראו דבריו של כבוד השופט פוגלמן בעמ' 4620/11 אומימה חאמד מחמד קישאוי נ' שר הפנים (פורסם במאגרים, 07.08.2012):
 "כנקודת מוצא, שיעור הוצאות המשפט שיש לפסוק לבעל הדין שזכה בדינו הוא הוצאות ריאליות, כלומר ההוצאות שהוציא בפועל, ככל שהללו באות בגדר הסביר והמידתי בנסיבות המקרה (עניין מחצבות כנרת, בעמ' 615). עם זאת, זוהי נקודת מוצא בלבד, ובקביעת שיעור ההוצאות הראוי בכל מקרה לגופו יש להתחשב בין היתר במספר נתונים נוספים ובכללם מעמדו וטיבו של יוזם ההליך (ובפרט היותו עותר ציבורי), היבטים הקשורים בחשיבות הסוגיה שהובאה לדיון והאינטרס הציבורי בה, האופן שבו נוהל ההליך ומידת ההכבדה על הצדדים שכנגד [ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק" 10 נ' סיעת "יש עתיד לביאליק", פ"ד ס(1) 391, 395-396 (2005) (להלן: עניין סיעת ביאליק); ע"מ 5736/08 אחימן נ' עיריית כפר סבא, פסקה 18 (לא פורסם, 21.7.2011) (להלן: עניין אחימן)]."

99. בענייננו, לאור משך ההליך, מספר העדים שנחקרו, היקף הישיבות והיקף החומר, ולאור מהו התביעה וסכום התביעה, אני סבורה כי יש להורות על שיעור הוצאות ריאליות וממשיות שישקפו את כמות העבודה הרבה שהושקעה על ידי שני הצדדים. אשר על כן אני קובעת כי התובעת תשלם לנתבעת הוצאות בסכום של 100,000 ₪.

ניתן היום, י' סיוון תש"פ, 02 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 22755-06-14 אורבן נדל"ן י.ד. בע"מ נ' שפורר

רחל ערקובי, שופטת בכירה

